

SVOBODNA SLOVENIJA | 85 LET

ESLOVENIA LIBRE

Glasiło Slovencev v Argentini

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

svobodna.slovenija

Leto LXXXV | 19. julija 2026 - Buenos Aires, Argentina | Št. 15

ROMANJE MENDOŠKE SKUPNOSTI | *Marija skoz življenje, voditi srečno znaš!*

V nedeljo, 24. maja, prav na Marijin dan, smo tudi letos v Mendози romali v Jesus Nazareno da bi počastili našo nebeško Mater Marijo Pomagaj.

Lep sončen jesenski dan je spremljal naše družine, ki smo se zbrali slab kilometer od svetišča, da bi poromali do cerkve z Marijino podobo, lepo okrašeno z belimi cveticami.

Veliko otrok, tudi mladi in nekateri odrasli so se romanja udeležili v slovenski narodni noši. Tokrat je bila posebna obogatitev konjska vprega z zapravljičkom, s katerim so se peljali naši najmlajši.

Udeležila se je romanja tudi velika skupina mladih iz Buenos Airesa, ki so isti konec tedna obiskali našo provinco. Vsi skupaj smo molili rožni venec in z vnetim srcem peli Marijine slovenske pesmi. Lepo je bilo videti, kako so se prebivalci okoliških hiš pokrižali pred Marijo, ko je Njena podoba romala mimo njihovih domov.

Ko smo prišli pred cerkev, je sledila priprava na sveto mašo. Nekaj najlepšega je pa častiti Marijo v obhajanju Svete Evharistije.

Slovesno liturgijo je obhajal naš dušni pastir gospod Gašper Mauko, pri njej pa sta sodelovala tudi dva bogoslovca iz Buenos Airesa.

Po sveti maši smo se družine skupnosti srečale na vrtu za cerkvijo in skupaj kósile "a la canasta". Točili smo mendoško vino, delili okusne argentinske in slovenske jedi, na koncu pa ni manjkal niti mate.

Otroci so se kaj hitro odšli igrati. Izvrstna atrakcija je bila vožnja z zapravljičkom po okoliškem travniku. Očetje in mamice pa so si prav tako vzeli čas za pogovor ali kratek sprehod.

Po odmoru za kosilo je sledila procesija z Najsvetejšim Zakramentom, ki so ga spremljali podoba Marije Pomagaj, bandero blaženega Alojzija Grozdeta, zavetnika slovenske mladine v Mendози, bandero svetih bratov Cirila in Metoda, patronov slovenske šole, ter slovenska in argentinska zastava. Sklep procesije so bile pete litanije Matere Božje, ki so se po blagoslovu z Najsvetejšim zaključile s pesmijo Marija skoz življenje. Ta pesem resnično napolni vsako slovensko srce.

Milena Šmon

MLADINA SLOVENSKE VASI V LANUSU *Delovanje v prvi polovici leta 2026*

Delo Mladine iz Slovenske vasi v Lanusu za leto 2026 se ni začelo januarja, ampak 25. decembra 2025, ko smo se zbrali v Domu za Božični zajtrk. Imeli smo občni zbor, pogovarjali smo se o delovanju minulega leta in sestavili nov odbor, ki smo ga potem predstavili društvu.

V soboto, 11. aprila, smo imeli sprejem novih članov. Pridružili so se nam trije novi člani: Valen, Luci in Juan. Zabavali smo se z različnimi igrami, razložili jim delovanje Mladine in pripravili interaktivno predstavo, s katero sorazložili, kakšna je vloga vsakega odbornika. Skupaj smo večerjali in, čeprav je deževalo, smo končali dan s kresom.

Prvega maja smo kot vsako leto imeli športni turnir v odbojki in nogometu. Bil je krasen dan in se nam je pridružilo veliko ljudi. Na razpolago smo imeli okusno pecivo in opoldne so bili na žaru naprodaj hamburgerji in bondiola. Zelo smo bili veseli z uspehom.

Vsak prvi petek se dobivamo v Hladnikovem Domu, kjer pomagamo društvu pri baru. Skupaj pripravimo večerjo in se igramo Tarok (ampak če koga vprašate, vam bodo rekli, da se še učimo).

Sedaj se bodo pa začele priprave za Mladinski Dan.

J. B.

35-LETNICA SAMOSTOJNE SLOVENIJE V BALANTIČEVI ŠOLI

»Vse najboljše, draga nam Slovenija!«

V soboto, 27. junija, smo v Balantičevi šoli s ponosom in veseljem praznovali 35. obletnico samostojne Slovenije. Zbrali smo se v pevski dvorani, okrašeni s slovenskimi zastavicami in z velikim srcem z napisom "Slovenščina je stvar srca!" Slovesnosti so se udeležili starši, s katerimi smo skupaj počastili pomemben dogodek slovenske zgodovine.

Program se je začel s slovesnim sprejemom slovenske zastave, ki sta jo ponosno prinesla Milan Martins Pugelj in Leon Indihar, nato pa smo vsi skupaj zapeli slovensko himno. Ob tej priložnosti nas je nagovorila gđ. Alenka Čop, ki je poudarila pomen samostojnosti, svobode in ohranjanja slovenske identitete tudi med Slovenci po svetu.

Program so obogatili učenci vseh razredov. Učenci 3. in 4. razreda so recitirali pesem »Domovina se smehlja«, učenci 5. razreda pa so nam predstavili lepote naše domovine Slovenije. Učenci 7. in 8. razreda so nas navdušili z interpretacijo Vodnikove pesnitve »Dramilo«, katere sporočilo o poštenosti, delu in ustvarjalnosti ostaja aktualno tudi danes.

Poseben trenutek je bilo skupno petje. Učenci od 1. do 8. razreda so zapeli pesem »O moj preljubi, dragi dom«, ob zaključku pa smo vsi navzoči ganljivo zapeli Sloveniji: »Kol'kor kapljic, tol'ko let.« Slovesnost smo sklenili z molitvijo za Slovenijo in Argentino,

v kateri smo prosili za mir, blagoslov in prihodnost obeh domovin.

Zatem smo se zbrali ob prazničnem zajtrku, ki so skrbno pripravile pridne roke naših mamic in očkov. Ob kavi, čaju ter sladkih in slanih dobrotah smo prijateljsko pokramljali, nato pa v veselem razpoloženju nadaljevali s sobotnim poukom.

Naj živi Slovenija! Naj živi tudi naša slovenska skupnost v Argentini, ki z ljubeznijo ohranja slovenski jezik, kulturo in tradicijo tudi daleč od domovine Slovenije.

Erika L. Poglajen

DOMAČE KOLINE V SLOVENSKI VASI

Vsakoletne domače koline so za člane in prijatelje Hladnikovega doma ponovno predstavljale nepozaben in zelo priljubljen dogodek, ki je letos potekal v nedeljo, 5. julija. Hladnikov dom je obiskalo izjemno veliko število ljudi, ki so prostore napolnili z dobro energijo.

Priprave so se začele že sredi tedna. Med četrtkom in soboto so možje zavijali rokave ter se lotili izdelave krvavic in mesenic. Kljub precej mrzlemu vremenu je bilo vzdušje izjemno toplo. Med delom so v pravem navijaškem duhu in z obilo dobre volje debatirali o nogometnem svetovnem prvenstvu, obujali spomine na pretekla srečanja ter kovali nove načrte, vse v znamenju pristnega prijateljstva in odlične energije.

V nedeljo so se možem pridružile še kuharice in s skupnimi močmi poskrbele za okusne jedi. Gostom so postregle z bogatim kosilom, kjer niso manjkale slastne pečenke, domače klobase, pražen krompir in kislo zelje. Tudi ljubitelji sladkega so prišli na svoj račun z bogato izbiro domačih dobrot.

Preživeli smo čudovit dan, namenjen povezovanju generacij in utrjevanju naših vezi ob ohranjanju te čudovite dediščine. Iskrena hvala vsem, ki ste vložili svoj čas in trud v organizacijo.

Zelo bi bili veseli, če bi se nam, tako kot na drugih dogodkih, pridružilo še več mladih. To bi nam dalo upanje, da bo ta lepa slovenska tradicija živela še naprej v Slovenski vasi v Llanusu.

D. S. V.

DOMAČE KOLINE V NAŠEM DOMU SAN JUSTO

V nedeljo, 5. julija, smo se člani in prijatelji Našega doma zbrali na tradicionalnem kosilu, kjer smo skupaj poskusili domače pečenice in krvavice, ki so jih dan prej z veliko skrbnostjo in predanostjo izdelali možje Našega doma.

Srečanje je potekalo v prijetnem in prijateljskem vzdušju. Pred kosilom je navzoče pozdravil predsednik Našega doma. Veseli smo bili tudi navzočnosti g. Roberta Bresta, ki je s svojo prisotnostjo obogatil naše druženje.

Ob tej priložnosti smo se iskreno zahvalili vsem, ki so prispevali k uspešni izvedbi kolin

in kosila: Martinu Godcu in Ivanu Malovrhu za vodenje kuhinje, Gabiju Zupancu in Kaču Grozniku za peko pečenic in krvavic na žaru, ter še posebej Franciju Štrublju in skupini sodelavcev, ki so prevzeli zahtevno pripravo domačih kolin.

Takšna srečanja niso le priložnost za okušanje domačih dobrot, temveč tudi za krepitev prijateljstva, sodelovanja in povezanosti med člani naše skupnosti.

Hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi in izvedbi dogodka ter vsem, ki ste se ga udeležili. Veselimo se prihodnjih srečanj v Našem domu!

NDSJ

79. OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Poročilo Nadzornega odbora za dobo, končano 31. decembra 2025

Dragi članice, člani in odborniki Zedinjene Slovenije.

Nadzorni odbor, ki ga predstavlja Edvard Kenda in Andrejka Dobovšek je bil na tekočem o vseh dejavnostih odbora Zedinjene Slovenije, ko smo bili prisotni na sejah ali preko poročil, ki smo jih dobili po elektronski pošti. Odborniki so se redno zbirali, in obravnavali stanje ustanove, računovodstvo in bodoče dejavnosti.

Odbor je odgovorno in z navdušenjem

deloval.

Finančno stanje, bilanco, računovodstvo in račune ter druga dokazila sem pregledal in potrdil, da se je doba 01. 01. 2025 – 31. 12. 2025 končala z blagajniškim deficitom v višini \$ 205.985,19.

Nadzorni odbor predlaga odobritev vseh poročil.

Edvard Kenda
Nadzorni odbor

Poročilo slovenskih osnovnih šol v Argentini

Za otvoritev leta smo se zbrali v Slovenski hiši v soboto, 15. marca, in imeli sv. mašo, ki jo je daroval g. Robert Brest. Imeli smo Rožni venec pred mašo in razmišljanje o postnem času. Učitelji smo dobili blagoslov. Po maši je referentka šol nagovorila starše in učence za pobudo in cilje slovenskega jezika in šole. Pouk smo pričeli soboto kasneje.

Letos se je pouk vršil povprečno 33 sobot, v tem vključim Slomškovo proslavo, in otroško dejavnost v Slovenski hiši, ko nas je obiskal zbor učiteljev, ne pa sobote izleta.

V letu 2025 je obiskovalo sobotne šole 134 otrok in 3 dopisna otroka. Učiteljev je bilo 55, med te štejemo tudi veroučitelje in knjižničarke, ki večkrat skočijo na pomoč. V Mendozi sta poučevali dve učiteljici 28 otrok. V Barilochah pa 4 učiteljice 19 otrok.

Vsaka šola je po možnosti praznovala Dan Državnosti in Spomin padlih domo-

brancev meseca junija. Prav tako tudi očetovskih dan.

Septembra smo imeli skupno šolsko prireditve na čast Antona Martina Šlomška v Slovenski hiši. Ob tej priliki je vsaka šola pripravila nastop bodisi petje, recitacije ali prizori o Slomškovem življenju ali delu.

V soboto, 18. oktobra, smo imeli skupni izlet na domačijo lazaristov v Glew, kjer smo imeli prav lep dan v naravi in med igranjem.

V soboto, 1. novembra, nas je obiskal zbor "Emil Adamič" učiteljev iz Slovenije. Imeli smo učne ure plesa, petja in pravljic med pogovori, ki so oni vodili za otroke in jih pripravili za kratek nastop. Ob koncu so pa še oni nekaj zapeli.

Zaključki šole so se vrstili med zadnjo soboto v novembru ali prvi konec tedna decembra.

Luciana Servin

Poročilo mladinskih organizacij

Leto 2025 je bilo polno nepozabnih trenutkov, skupnih doživetij in trdega dela. Organizirali smo številne dogodke in srečanja, ki so nas povezovali, ter krepili prijateljstvo in sodelovanje.

Meseca marca smo leto začeli z občnim zborom v Slomškovem domu, kjer smo predstavili odbor ter mladini poročali o naših načrtih ter ciljih. Imeli smo interaktivno anketo, ki je vključila refleksijo o preteklem letu kot tudi pričakovanja in želje za novo leto.

Aprila smo se ponovno zbrali na duhovnih vajah. Dobili smo se v San Miguelu, kjer se nas je zbralo 20 mladih. Tematika je predavala teologinja Evelyn Perez v okviru prilike Izgubljenega sina. Skupaj smo preživeli tri dni, ki smo jih posvetili razmišljanju, poslušanju predavanj in medsebojnimi pogovori o naši veri.

Kot vsako leto smo sodelovali pri maši na Veliki četrtek v Slovenski hiši; imeli smo skupno večerjo ter mladinsko molitveno uro.

Ob mesecu spomina, junija, smo pripravili srečanje, na katerem smo se pogovorili z duhovnikom Marjanom Lampertom, ki je 11 let deloval kot župnik v Kočevju. Z zanimanjem smo prisluhnili njegovim izkušnjam.

V soboto, 23. avgusta, smo se otroci, mladi in odrasli zbrali v Slovenski hiši, da bi uživali eno izmed najljubših prireditev slovenske skupnosti: glasba v živo. Na odru 56. Pevsko Glasbenega Večera smo lahko sledili desetim nastopom. Med njimi smo poslušali nove in tudi že poznane glasove. Video posnetek celotnega večera je objavljen tudi tokrat na YouTube.

4. oktobra smo se pridružili na 51. peš romanju k Mariji v Luján, in tako dosegli našo dvanajsto romanje k Nebeški Materi. Lansko leto smo imeli res posebno romanje: potekalo je v jubilejnem letu upanja in zbralo se nas je več kot 140 mladih in odraslih. Pod geslom »Mati, naj nas tvoja ljubezen vodi po poti upanja«, smo skupaj prehodili 60 kilometrov, in s petjem in molitvijo častili Marijo. Kot druga leta, smo imeli majice z našim logo in geslom. Poskrbeli smo tudi za skupno kosilo, večerjo, prevoz in vse, kar so romarji potrebovali za lajšo hojo. Kot že nekaj let smo uživali golaž in tako zaključili dan.

V nedeljo, 16. novembra, smo praznovali naš 73. Skupni Mladinski dan v Slomškovem domu. Že zgodaj zjutraj smo se dobili v zgornji dvorani in se zahvalili Bogu za preživljeno leto in ga tudi prosili, da bi nas blagoslavljal še vnaprej. Med dnevom se je igralo celodnevno tekmovanje v odbojki za dekleta in za fante.

Proti večeru je v dvorani pričel kulturni program, in smo si lahko ogledali, kako se sredi živahne slovenske skupnosti v Argentini nekdo znajde pred dilemo med predanostjo skupnosti in ljubezenskim življenjem. Za zaključek dneva so se v spodnjih prostorih zaslislale polke in zaplesali smo s skupino Kerlci.

Tako je za nami še eno leto med mladino; čeprav je bil intenzivno in smo ob koncu bili že skoraj utrujeni, nas je skupno delovanje vedno znova napolnilo z veseljem. Hvaležni smo, da lahko rastemo kot skupnost in se srečujemo. Z upanjem in novo motivacijo pričakujemo novo leto delovanja ter se že pripravljamo na nove prireditve.

SDO - SFZ

79. OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Delovanje Slovenskega srednješolskega tečaja Marka Bajuka – leto 2025

Pouk smo začeli 15. marca, šolsko leto 2025 pa smo hvaležno zaključili 11. novembra. Tečaja se je udeležilo 62 dijakov.

Ekipo, ki nas je skozi leto spremljala, so sestavljali podravnateljica Tatjana Modic Kržišnik, tajnica Alenka Godec ter profesorji in sodelavci: Neda Vesel, Veronika Kremžar, Andrejka in Lucijana Vombergar, g. Robert Brest, Lucijana Oberžan, Gabi Oblak, Monika Svetlin, Tjaša Lorbek z lektorata slovenščine, Mirjam Oblak, Metka Magister, Nevenka in Aleš

Grohar, Aleks Šuc ter občasno Miloš Mavrič.

Šolsko leto sta zaznamovala dva pomembna dogodka:

- Osemdeseta obletnica izseljenstva naših prednikov, ki smo jo obeležili v duhu spoštovanja in hvaležnosti;
65. obletnica tečaja ravnatelja Marka Bajuka.

V tem duhu smo ob sobotnem pouku doživeli tudi druge pomembne dogodke, med

katerimi posebej izpostavljamo skupno pravo in slovesno praznovanje 65. obletnice našega srednješolskega tečaja, ki so se ga udeležili veleposlanica ga Tina Vodnik, nekdanji ravnatelj, profesorji ter nekdanji dijaki različnih generacij. Posebej počaščeni smo bili tudi z obiskom okteta In Spiritu.

Zadnji dan pouka smo imeli čast gostiti učiteljski pevski zbor Emil Adamič iz Slovenije.

Posebej omenimo pomoč skupine staršev, ki nam vedno priskočijo na pomoč ter nam

zvesto stojijo ob strani.

Iskrena zahvala vsem, ki nas spodbujajo. Težave in izzive pri učenju slovenščine dobro poznamo. Kljub temu upamo, da bomo kot slovenska skupnost z razpoložljivimi sredstvi, medsebojnim sodelovanjem ter jasnimi skupnimi cilji tudi v prihodnje uspešno nadaljevali poslanstvo slovenske vzgoje.

Julka Furlan
Ravnateljica

Poročilo urednikov tedniska “Svobodna Slovenija” za leto 2025

Spoštovani!

Glavni namen Svobodne Slovenije je poročanje o bogatem delovanju slovenske skupnosti v Argentini ter ohranjanje slovenske tiskane besede v izseljenstvu. Za leto 2025 smo si postavili kot cilj objaviti 25 števil. Cilj smo presegli, saj smo jih uspeli objaviti 28.

Poleg poročanja o dogodkih v skupnosti pa objavljamo tudi najbolj pomembne novice iz Slovenije, v rubriki “Okrogle obletnice” pa predstavljamo življenje in delo slovenskih domoljubov, ki so prispevali k organizaciji in ohranjanju naše skupnosti v Argentini.

Svobodna Slovenija izhaja v digitalni ob-

liki, objavljena je na spletu, po elektronski pošti pošiljamo verzijo v .pdf z možnostjo tiskanja skoraj 800 bralcem po vsem svetu, številke in posamezne članke pa objavljamo tudi na omrežjih Facebook in Instagram.

Svobodna Slovenija nima lastnih kronistov, zato vsako društvo ali organizacija, ki pripravi prireditve, poskrbi tudi za poročilo. Za to delo se vsem iz srca zahvaljujemo. Še vedno pa iščemo (in nam do sedaj ni uspelo) osebe, ki bi poročila in prispevke lektorirale in je to delo še vedno na grbi enega od urednikov.

Svobodno Slovenijo financira v glavnem Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, podpirajo pa nas tudi 4

sponzorji, ki so slovenska podjetja v Argentini. Veseli bi bili, če bi teh sponzorjev bilo več, ne le iz finančnega vidika, temveč predvsem kot moralno podporo našemu delu.

Uredniško ekipo Svobodne Slovenije smo skozi leto 2025 sestavljali:

urednika: Mariana Poznič in Jože Jan
oblikovalki: Leila Erjavec in Sofia Komar
ter Luciana Vombergar, ki ima na skrbi objavljanje na družbenih omrežjih.

Konec leta pa nas je Mariana Poznič presenetila z novico, da po skoraj desetih letih zapušča uredništvo Svobodne Slovenije. Mariani gre ogromna zahvala za vse, kar je za Svobodno Slovenijo naredila. Njej se moramo zahvaliti, da danes Svobodna Slo-

venija izhaja v digitalni obliki in je dostopna na družbenih omrežjih. Z digitalizacijo je tudi uredila finance in zagotovila nadaljnje izhajanje Svobodne Slovenije. Za ves tvoj trud, iz srca HVALA!

V imenu sedanjega uredniškega odbora se zahvaljujemo vsem, ki nam pošiljajo poročila, fotografije in prispevke. Zahvala tudi Tomažu Žužku, ki nam pomaga v tehnoloških zadevah. Hvala odboru društva Zedinjena Slovenija za zaupanje in podporo. In, seveda, hvala vsem bralcem in sledilcem, saj Svobodna Slovenija izhaja prav za vas.

Hvala lepa!

Jože Jan

V SVOBODNI SLOVENIJI *pred 75 leti*

NAŠA SKUPNOST

Svobodna Slovenija, Leto IX, Številka 28, 12. 07. 1951

Od časa do časa me pot zanese v argentinško prestolnico. Edino, kar me tja vleče, je slovenska družba. Poklicno delo morem namreč opravljati kjerkoli, toda Slovencev, mojih rojakov, ni kjerkoli. Vesel sem se torej bližal Buenos Airesu. Veselje se mi je še zvečalo, ko sem nepričakovano srečal prijatelja iz mladih dni, ki ga že več let nisem videl. Po pozdravu mi je začel govoriti: “Srečen si, da živiš daleč od rojakov. Kaj bi dal, ko bi mogel biti na tvojem mestu. Ti ne veš, kakšni so. Najslabše pa je društvo. Čemu to zapravljanje časa! Pa še plačuj. Voditelje se gredo. Cesarji in papeži na vasi nastopajo. Vsak naj živi zase in skrbi zase, ljubi Bog pa za vse. Nič ne potrebujemo koga najmanj pa skupnosti rojakov, ki naj bi nam kaj posredovala in nas predstavljala. Si bom že vse potrebno sam oskrbel. V domovini smo se šli društva. Nehajmo že enkrat s tem. Vživimo se v tuje okolje. Prilagodimo se mu. Ne bodimo zakrknjeni hribovci v mestu. Pa z Bogom. Odit moram.”

Ali več naših rojakov tako misli kot tale moj prijatelj iz mladih dni? Mislim, da so v veliki manjšini. Žalostno bi bilo, če bi bilo drugače. Moj prijatelj je na napačni poti. Tujina ga je zmedla. Včasih je drugače mislil.

Kozmopolitski tip človeka je izjema. Večina ljudi je navezana na svoj narod. Z njim čuti. Ta naravna ljubezen do svojih ljudi je dana od Boga. Božja volja je hotela, da smo člani določenega naroda in da s tem narodom čutimo. V rednih razmerah tega niti ne opazimo; začutimo šele, ko se moramo od naroda odtrgati. Domovina, ti si kakor zdravje; prav te spozna le, kdor se mora od tebe ločiti.

Naravno je torej, da to ljubezen do domovine ohranjujemo tudi v tujini. Morda kdo nima te ljubezni. Mogoče, toda normalen ni tak človek. Saj tudi tisti, ki nima vida ali sluha ali rabe razuma ali vesti, ni normalen. Takega pač obžalujemo; pomagamo mu po svojih močeh, toda ravnali se po njem ne bomo.

Naravni nagon nas priganja, da se rojaki tudi v tujini združujemo. Ohraniti hočemo, kar največ domačega v svoji soseski. Čim bolj nas zaliva tuje morje, tem več svojega hočemo ohraniti.

Ne narekuje pa nam tega le hrepenenje srca, marveč tudi umski razlogi. Od tesne medsebojne skupnosti, ki naj bo tudi organizirana, kar najbolje se da, imamo korist vsi poedinci, ki to skupnost sestavljamo, da, celo tisti izmed naših rojakov, ki to skupnost

klevetajo, napadajo, ali pa nočejo o njej nič vedeti. Znanca, ki danes noče nič vedeti o slovenski skupnosti in jo kleveta, kjer le more, sem spomnil kako je v Rimu moledoval prav isto skupnost, da ga je spravila čez morje. “Hudiča” mi odgovori, “saj zato so vendar bili. Danes pa mi, hvala Bogu, dobro gre. Nič več jih ne potrebujem. Zakaj pa mi niso stanovanja preskrbeli, ko sem prišel v Buenos Aires; zakaj sem si moral službo sam poiskati. Spoznal sem, da skupnost ni piškavega oreha vredna. Sam si pomagaj”. “Toda slovenska skupnost ti je preskrbela marsikako dobro informacijo, ki si jo s pridom uporabil. Posreduje ti slovensko tiskano besedo, domačo zabavo, slovensko dušno pastirstvo in sto drugih stvari.” “Ne tajim, toda brez vsega tega se tudi da živeti.” Prijatelj na nevarni poti si. Odtrgal si se od narodne skupnosti, prav kmalu se bodo zamajali temelji tudi tvoji veri in pravici. Že Slomšek je spoznal, da je slovenski narodni izkoreninjenec kaj rad tudi verski odpadnik in naravna izguba. Pretehtaj, prijatelj, da ni vse le dolar in pesos. So še druge dobrine, ki so mnogo višje od teh materialnih.

Ljudje smo. Nihče ni v svojem življenju brez napak. Tudi v skupnost jih zanašamo. Toda zaradi tega vendar ne bomo skupnos-

ti opravljali. Nevšečnosti iz preteklosti pozabimo. Vedno tesneje se povezujemo. Za vsako ceno skrbimo za to, kar nas združuje. Izrivajmo iz sebe to, kar nas ločuje. Bodimo dobri tudi v skupnosti in društvu. Funkcionarje si na demokratični način volimo, izvoljenim pa disciplinirano pokoravajmo. Pred vsem pa bodimo tudi do njih pravični. Prav je, da izražamo svojo kritiko, toda pravično in v ljubezni do stvari. Ne razbijajmo. Iz kosa se ne naredi nič pametnega.

Kristus je ozdravil deset gobavcev, ali le eden se mu je zahvalil. “Kje pa je ostalih devet?” je tedaj vprašal Kristus. Hvaležnost je silno redka reč. Toda plemenitosti srca ni brez nje. Tudi skupnosti bodimo hvaležni za dobrote, ki jih od nje prejemamo ...

Kdor moli, naj med namene svoje molitve vtakne tudi našo skupnost. Da bi se ne razbila, marveč krepila. Da bi uspešno delovala. Da bi ne bilo v njej pogubnih razporov. Da bi vladala v njej vzajemnost. Tekme naj bi bile tam, kjer so potrebne in koristne; vse pa plemenite. Osebni nagibi naj izginejo; odločajo naj le stvarni, ki jih naroča skrb za skupno blaginjo.

Dr. Alojzij Odar

OkrOgle OBLETNICE | Pater dr. Alojzij Kukovica DJ (1926 - 2013)

Pred 100 leti, 22. junija 1926, se je v Devici Mariji v Polju pri Ljubljani rodil Alojzij Kukovica, duhovnik, član slovenske province Družbe Jezusove, profesor, prefekt, urednik, predavatelj in dolgoletni dušni pastir Slovencev v Argentini.

Alojzij Kukovica se je rodil 22. junija 1926 v župniji Devica Marija v polju pri Ljubljani, bil je osmi od šestnajstih otrok očeta Franceta in mame Ane. Oče je bil delavec v tovarni papirja v Vevčah. Alojzija so poslali v Ljubljano, kjer je dokončal študije na Klasični gimnaziji. Nadaljne študije je prekinila druga svetovna vojna. Kar sedem bratov je šlo k domobran- cem, med njimi tudi Alojzij. Eden je padel na lgu, trije so bili vrnjeni iz Vetrinja in ubiti, os- tali trije so se pravočasno umaknili in rešili življenje.

Z mnogimi drugimi fanti je Alojzij leta 1945 vstopil v slovensko begunsko semenišče, ki je v začetku bilo pri Padovi v Italiji, naslednja leta v Briksnu na južnem Tirolskem, končno pa se je semenišče preselilo v Argentino, v mesto San Luis. Tam je bil Alojzij 19. marca 1951 posvečen v duhovnika. Novo mašo je pel med slovenskimi rojaki v Mendoza.

Kot duhovnik je Alojzij najprej nadaljeval teološke študije in leta 1953 v Adrogueju prejel doktorat. Pet let je bil nato prefekt v slovenskem “Škofovem” vzgojnem zavodu v Adrogueju in istočasno profesor za cerkveno pravo v semenišču, potem ko je leta 1953 umrl prelat Odar.

Leta 1957 je vstopil v Družbo Jezusovo. No- viciat in dopolnilne študije je naredil v Evro- pi: v Št. Andražu, v Nemčiji in v Rimu, kjer je leta 1962 opravil licenco iz cerkvenega prava.

Isto leto se je vrnil v Argentino, kjer je za- čel poučevati na jezuitski teološki fakulteti v San Miguelu moralno teologijo in cerkveno pravo. Leta 1975 je prevzel narodno vodstvo Apostolstva molitve in uredništvo revije “El mensajero del Corazón de Jesús” (Glasnik Srca Jezusovega). Dolga leta je bil odvetnik na cerkvenem sodišču za zakonske zadeve v Buenos Airesu. Deloval je v jezuitski skup- nosti Regina Martirum. V zadnjih letih živ- ljenja se je posvetil apostolatu češčenja Mi- lostljivega Jezusa in deloval v bednih naseljih Buenos Airesa.

Poleg velike aktivnosti med argentinski- mi jezuiti pa je pater Alojzij Kukovica veliko sodeloval tudi pri slovenski skupnosti. Bil je prefekt in profesor v slovenskem dijaškem zavodu v Adrogueju, duhovni vodja teda- njega Slovenskega katoliškega akademskega društva in član akademskega starešinstva. Bil je član Slovenske kulturne akcije, pri kateri je vodil teološki in filozofski odsek. Dolga leta je deloval kot katehet na Slovenskem sre- dnješolskem tečaju ravnatelja Marka Bajuka. Z msgr. Antonom Oreharjem sta leta 1972 priredila in izdala knjižico “Temelji - Kristus” za uporabo pri verouku 1. in 2. letnika sre- dnješolskega tečaja. V uvodu sta napisala:

“Vsak človek, posebej še mlad, išče resnico. Veliko jih odkrije že s svojim razumom, po poslušanju drugih in z lastnim iskanjem. Naj- večjo resnico nam je Bog odkril po razodetju. Če to sprejmemo zaradi njega, rečemo, da verujemo. In če po tem spoznanju tudi živi- mo, upamo, da bomo dosegli največjo srečo - Boga. Največ božjih resnic nam je povedal KRISTUS in nam tudi pokazal najlepši zgled življenja po božji volji. Naslednje strani go- vorijo najprej o temeljih naše vere, potem o Kristusu. Vzemi, beri, premišluj, študiraj in stori!”

“ Vsak človek, posebej še mlad, išče resnico. Veliko jih odkrije že s svojim razumom, po poslušanju drugih in z lastnim iskanjem. Največjo resnico nam je Bog odkril po razodetju.

Leta 1994 je pater Kukovica prevzel mes- to namestnika delegata za Slovensko duš- no pastirstvo v Argentini. Ko je v slovenski skupnosti v Argentini začelo manjkati duhov- nikov, je prevzel mesto dušnega pastirja na Pristavi (1994) in San Justu (2004). Kot njihov “župnik” se je prizadeval za mlade, imel sre- čanja za starše, bolniki in starejši pa so bili njegova posebna skrb. V tem času je med slovenskimi verniki širil pobožnost do Us- miljenega Jezusa, kot jo je razodela poljska svetnica Avgustina Kowalska. Redno je tudi skrbel, zvest jezuitski tradiciji, za poživljanje pobožnosti do Presvetega Srca Jezusovega. Iz francoskega izvirnika je prevedel in izdal Avtobiografske spise svete Terezije Deteta Jezusa “Povest duše”.

Poleg vsega že omenjenega dela je našel čas tudi za pisanje. Pisal je knjige, članke in razprave za slovenski tisk, predvsem za revijo Duhovno življenje. Večkrat je tudi Svobodna Slovenija objavila njegove članke in duhovne misli. Imel je predavanja pri Slovenski kul- turni akciji in objavljajl eseje in predavanja v reviji Meddobje. Bil je eden trdnih stebrov slovenskega zdomskega filozofskega mišlje- nja. Vedno se je trudil, da bi v pisani besedi dokazal, da si vera in znanost ne nasprotuje- ta, temveč dopolnjujeta.

Kot zvest sin svetega Ignacija je z vnemo vo- dil duhovne vaje in duhovne obnove za može, za žene, za mladino, za intelektualce, tako v slovenski skupnosti kot med Argentinci.

“ Naš patriotizem ne bo samo v čustvih, temveč zlasti v delu za domovino. Delo, da se bodo v naši državi vedno bolj uresničevali pogoji za resnično občo blaginjo.

V letu 2010 je za svoje delo prejel priznanje Zedinjene Slovenije. Ta priznanja se vsako leto izročajo tistim Slovencem, ki so posebej zaslužni za gradnjo, obstoj in napredek slo- venske skupnosti v Argentini.

Pater Kukovica je umrl v Buenos Airesu 31. julija 2013, na god sv. Ignacija Lojolskega, ustanovitelja Jezusove družbe. Pogrebno mašo je v cerkvi Marije Pomagaj vodil bue- nosaireški pomožni škof Vinko Bokalič (danes

kardinal in argentinski primas), ob somaševa- nju delegata slovenskih dušnih pastirjev dr. Jureta Rodeta in številnih slovenskih in argen- tinskih duhovnikov.

Misli patra Kukavice objavljene v Svobodni Sloveniji za Dan državnosti leta 2009:

“Današnji dan je posvečen proslavljanju naše neodvisne slovenske države. Gre brez dvoma za najvažnejši mejnik naše narodne zgodovine. Izbojevali smo si svojo narodno državo, kot vsaka velika in samobitna množi- ca ljudi z živo zavestjo skupne usode smo tudi mi težili po svoji državi. Naravno pravo uči, da ima vsak narod pravico do svoje države. Za nas mali slovenski narod je že prišel čas, ko smo zapustili dosedanje državno poveza- nost z drugimi narodi in si ustanovili svojo dr- žavo. Čim bolj se bomo časovno odmikali od tega dogodka, tem bolj bomo lahko premerili njegovo pomembnost in veličino.

Kot narodna skupnost smo dosegli cilj, za katerim smo strmeli in se potegovali stoletja. Kaj boljšega moremo zatorej storiti ob tej novi obletnici naše mlade države, kot da se najprej zahvalimo božji Previdnosti in dobro- ti, po katere skrivnostnih načrtih smo mogli doseči ta cilj. To delajo tudi premnogi narodi. V zavesti, da vso človeško zgodovino, v ma- lem in velikem, vodi končno božja Previdnost, se vedno znova zahvalijo Bogu za dar svoje neodvisnosti. V tem nam je lep zgled tudi naša nova domovina Argentina, ki s svojim vsakoletnim slovesnim tedeumom izpolni to dolžnost hvaležnosti do Boga. Kot kristjani namreč verujemo, da človeško zgodovino ne vodijo in ustvarjajo samo ljudje. Izpoveduje- mo, da vse dogajanje ne le v naravi, temveč tudi v življenju posameznikov in narodov, vodi očetovska božja roka. Žal tega ne veru- jejo več vsi naši rojaki, ki so se zadnjih 50 let učili druge, tuje učenosti, v kateri ni več pros- tora za božjo previdnost.

“ Vsi smo dolžni vsak na svojem mestu in v okviru svojih zmožnosti dati svoje najboljše za domovino.

“ Mi pa se Bogu znova iskreno zahvalimo, da je kljub našim pomanjkljivostim in napakam nas vendarle privedel do tako zaželenega ci- lja, do lastne države. Seveda pa gre zahvala tudi vsem onim, ki so od daljne preteklosti naprej do neposrednosti dogodkov oklica neodvisnosti pomagali ustvariti našo sloven- sko državo. Vsem tem brezštevilnim tvorcem naše države bo moral slovenski narod biti hvaležen, dokler bo obstajal in Bog daj, da bi mu nikdar ne bilo konca.

Z uresničenjem neodvisnosti je storjen prvi, temeljni korak. A naloga s tem še davno ni končana. Je še komaj začeta. Postavili smo si tako rekoč lastno hišo, sedaj jo moramo pa na znotraj opremiti in urediti, da se bodo vsi njeni prebivalci v njej dobro počutili, kot se človek mora počutiti v lastnem domu. Za to bo pa potrebno ogromno truda, potrpežlji- vosti, poguma in dobre volje. Že prvi koraki v naši novi državi nam prinašajo preneka- tero neprijetno presenečenje. Nesebično delo za skupno blaginjo vseh državljanov je visok ideal, kateremu se je težko približati. Kot kristjani vemo, da je trden temelj družbi, tudi državi, možno zgraditi le na religioznih in verskih vrednotah. Le te morejo naši drža-

vi zagotoviti pravo svobodo, bratsko sožitje in vsestransko blagostanje. Kdor bi hotel postaviti kakšen drug temelj bi bil podoben človeku, iz evangelija, ki je postavil svojo hišo na pesek. Ko so prihrumeli viharji in se vllile plohe, se je hiša sesedla, ker ni imela trdnega temelja. Prežeti moramo biti od pristne do- movinske ljubezni, od pravega krščanskega patriotizma, če hočemo v tej majhni, a lepi domovini, ustvariti srečen in prijeten dom za vse njene prebivalce.

Kristjanom ni treba šele dokazovati dolž- nosti patriotizma. Patriotizem morajo gojiti najprej tisti, ki jih je ljudstvo izvolilo za no- silce oblasti. Vendar ne le oni. Vsi smo dolžni vsak na svojem mestu in v okviru svojih zmožnosti dati svoje najboljše za domovino, kot zemljo, na kateri so živeli, delali in umira- li naši pretekli rodovi, naši predniki. Krščan- stvo nas tudi uči, da moramo imeti do lastne domovine neko prednostno ljubezen, da jo moramo torej bolj ljubiti kot druge narode. Kar ni v nobenem nasprotju s spoštovanjem in ljubeznijo, ki smo jo dolžni vsem ljudem.

Naš patriotizem ne bo samo v čustvih, temveč zlasti v delu za domovino. Delo, da se bodo v naši državi vedno bolj uresničevali pogoji za resnično občo blaginjo, ki bo vsem omogočila čim večji gospodarski, kulturni, moralni in verski razmah. Nadnaravna ljube- zen do Cerkve in naravna ljubezen do domo- vine sta po besedah Leona XIII kot dvojčici, ki sta izšli iz istega večnega počela.

Eden od načinov pravega patriotičnega de- lovanja je tudi politično udejstvovanje. Spet pravi papeževa beseda: Ne se udeleževati političnega delovanja bi bilo prav tako preg- rešno, kot nič ne delati za skupno blaginjo.

“ Mi pa se Bogu znova iskreno zahvalimo, da je kljub našim pomanjkljivostim in napakam nas vendarle privedel do tako zaželenega cilja, do lastne države.

“ Kristus nam je kristjanom vzor tudi najve- čjega domoljuba. Nihče ni tako ljubil svoje- ga naroda, kot je Kristus ljubil svojega. Nje- ga prosimo, naj nas uči resnične ljubezni do naše domovine.”

Pripravil: Jože Jan

Viri: Svobodna Slovenija, Duhovno življenje

KAJ SE KUHA V SVOBODNI? | *Bučna juha*

V Argentini le letos zima kar mrzla. Bi vam teknilo kaj toplega? In zelo lahke in hitre priprave? Iz Slovenije nam duhovnik Marko Čižman pošilja recept bučne juhe, kakor jo pripravljajo na Štajerskem:

Sestavine za 4 osebe

- manjša bučka (½ kg) npr. hokaido buča
- maslo
- manjša čebula
- 2 stroka česna
- bazilika

Poleg tega pripravimo še:

- Na kocke (približno 1x1 cm) narežemo dva kosa kruha
- Oljčno (ali bučno) olje
- Mešanico iz kisle in sladke smetane (1/2 ene, 1/2 druge) za preliv

Marko je dejansko profesionalni kuhar. Končal je namreč izobraževanje na Srednji šoli za gostinstvo in turizem. Kuhanje mu je bilo všeč že od malega, saj je rad ustvarjal v kuhinji, v katero se je dostikrat kar zaklenil, da ga niso motili. Šele pozneje se je odločil za duhovništvo. Pred leti je bil župnik v Podutiku v Ljubljani, zdaj pa že četrto leto poučuje vero in kulturo na Osnovni šoli Alojzija Šuštarja. Z veseljem tudi poje in je kot član duhovniškega Okteta Oremus obiskal slovensko skupnost v Argentini v novembru leta 2024. Pred kratkim je izšla njegova druga kuharska knjiga “Gremo kuhat II”, v kateri je zbral recepte za vse okuse in prilžnosti.

Pa pojdimo znova k receptu:

Bučko operemo, tanko olupimo in narežemo na kocke (približno 1x1 cm). Sesekljamo

čebulo in jo popražimo na maslu. Ko zaste-kleni, dodamo sesekljan česen in popraži-mo, da zadiši.

Takoj nato dodamo bučno meso in duši-mo 5 minut. Nato dolijemo vodo, solimo, začинimo z baziliko in kuhamo še 20 mi-nut. Preden juho prepasiramo (s paličnim mikserjem), vzamemo ven del bučk in jih shranimo.

Marko je v pogovoru za tednik Družina povedal, da se je njegovo kuharsko potova-nje začelo s prvimi tremi recepti, ki jih ima dejansko še ohranjene v malem kuharskem fasciklu. Prvi recept je, kako se skuha tur-ška kava, drugi, kako se naredi smetanov sladoled in tretji, kako se skuha lipov čaj. Od takrat do danes pa je skuhal še marsikaj drugega. Svoj kuharski slog opisuje kot “hit-ro, barvito in pestro”.

Ko juho serviramo, na sredino polijemo še nekaj žlic preliwa iz sladke in kisle smetane. Posebej serviramo koščke kruha, na hitro popečenega v oljčnem ali bučnem olju, ki jih lahko poljubno dodajo v juho.

Hvala, Marko, za ta recept. Upamo, da boste poslali še kakšnega!

¿QUÉ SE COCINA EN SVOBODNA? | *Sopa de calabaza*

Este invierno en Argentina está bastante frío. ¿Les vendría bien algo calentito? ¿Y además muy fácil y rápido de preparar? Desde Eslovenia, el sacerdote Marko Čižman nos envía una receta de sopa de cala-baza, tal como la preparan en la región de Štajerska:.

Ingredientes para 4 personas

- una calabaza pequeña (½ kg), por ejemplo calabaza hokkaido
- manteca
- una cebolla pequeña
- 2 dientes de ajo
- albahaca

Además, preparamos:

- dos rebanadas de pan cortadas en cubi-tos (aprox. 1x1 cm)

- aceite de oliva (o de zapallo)
- una mezcla 50/50 de crema de leche agria (o dado que no es fácil conseguirla en Argentina, se puede sustituirla por ej. con Casancrem/Mendicrim) y dulce, para el aderezo.

Marko es, de hecho, cocinero profesio-nal. Terminó sus estudios en la Escuela de Gastronomía y Turismo. Le gustaba cocinar desde pequeño, ya que disfrutaba creando en la cocina, donde a menudo se encerraba para que nadie lo molestara. Sólo más tar-de decidió ser sacerdote. Durante años fue párroco en Podutik, en Ljubljana, y ahora, desde hace cuatro años, enseña religión y cultura en la Escuela Primaria Alojzij Šuštar. También le gusta cantar y, como miemb-ro del Octeto Sacerdotal Oremus, visitó la comunidad eslovena en Argentina en novi-

embre de 2024. Recientemente publicó su segundo libro de cocina, “Gremo kuhat II”, donde reunió recetas para todos los gustos y ocasiones.

Volvamos a la receta:

Lavamos la calabaza, la pelamos y la corta-mos en cubitos (aprox. 1x1 cm). Picamos la cebolla y la rehogamos en manteca. Cuan-do se vuelve transparente, añadimos el ajo picado y lo salteamos hasta que desprenda aroma.

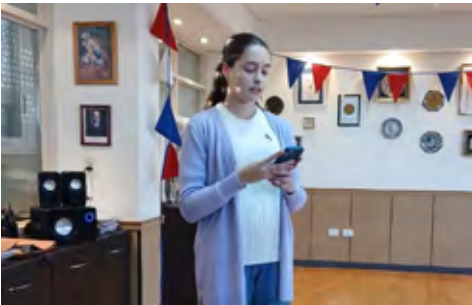
Agregamos la calabaza y la dejamos co-cinar al vapor durante 5 minutos. Luego añadimos agua, sal, albahaca y cocinamos otros 20 minutos. Antes de licuar la sopa (con minipimer), retiramos una parte de los cubitos de calabaza y los reservamos.

Marko contó en una entrevista para el semanario Družina que su viaje culinario comenzó con sus tres primeras recetas, que aún conserva en un pequeño cuaderno de cocina. La primera es cómo preparar café a la turca, la segunda cómo hacer helado de crema y la tercera cómo preparar té de tilo. Desde entonces ha cocinado muchísimas otras cosas. Describe su estilo culinario como “rápido, colorido y variado”.

Al servir la sopa, vertemos en el centro unas cucharadas de la mezcla de crema dulce y agria. Por separado servimos los cubitos de pan, tostados en aceite de oliva o de zapallo, que cada uno puede añadir a gusto.

Gracias, Marko, por esta receta. ¡Espera-mos que nos envíes muchas más!

NEKAJ UTRINKOV

Prošnja za pomoč pri iskanju oseb

Prejeli smo prošnjo za pomoč pri iskanju podatkov o naslednjih osebah in njihovih sorodnikov:

- **SAPAČ Karol**, datum rojstva: 12. maja 1904
- **SAPAČ Marija rojena Žokš**, datum rojstva: 24. novembra 1901
- **BEZOVIK Franc**, rojen leta 1915, umrl leta 1989

Pisal nam je tudi g. Jože Hladnik, ki bi želel vzpostaviti stik s sorodniki msgr. Janeza Hladnika v Argentini.

Prosimo, da se sorodniki ali kdor ima podatke iskanih oseb javite na e-pošto Svobodne Slovenije: svobodna.ba@gmail.com

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”
“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

NOGOMET

Argentina v finale svetovnega prvenstva!

Čeprav se je mnogim morda zdelo neverjetno, bomo danes igrali zaključno tekmo svetovnega pokala proti Španiji. Pot do tukaj nikakor ni bila lahka, a ekipa je pokazala svoj značaj, hrabrost in lakoto po slavi in je končno premagala številne neugodne okoliščine. Saj je že leta 1999 škotski nogometaš in trener sir Alex Ferguson rekel: “V nogometu ni nič nemogoče, dokler verjameš vase in se boriš do zadnje minute”.

In prav ta je značilnost argentinske ekipe v tem svetovnem prvenstvu: nikoli se ne vda in se bori do zadnje minute. Celo slovenski tisk, ki je večinoma do sedaj bil zelo kritičen do argentinske igre, sedaj prizna, da se je Argentina zaslužno uvrstila v finale.

Argentina bo v današnjem finalu igrala proti Španiji, ki je v drugem polfinalu premagala Francijo. Obračun bo še posebej poseben za Lionela Messija, saj bo ta njegova zadnja tekma na svetovnih prvenstvih. Bo svojo reprezentančno kariero zaključil z novim naslovom svetovnega prvaka?

Držimo pesti in pogledjmo, kaj so o nogometu govorili največji trenerji in nogometaši:

- **Nogomet je najpomembnejša od vseh nepomembnih stvari v življenju.** (Arrigo Sacchi)
- **Nogomet je igra napak. Tisti, ki naredi manj napak, zмага.** (Johan Cruyff)
- **Ekipni duh je tisto, kar spremeni posameznike v šampione.** (Sir Alex Ferguson)
- **Ekipi zahtevam koncentracijo. Zdravnik mora biti 12 ur osredotočen, da mu ne umre pacient, jaz pa prosim samo za 90 minut.** (Carlos Salvador Bilardo)
- **Ni pomembno, kdo zabije gol. Pomembno je, da ga zabije ekipa.** (Edson Arantes do Nascimento - Pelé)
- **Če ne tvegaš, ne moreš zmagati.** (Cristiano Ronaldo)
- **Raje sem dobra oseba kot najboljši igralec na svetu.** (Lionel Messi)

- **Včasih moraš izgubiti, da se naučiš zmagati.** (Diego Armando Maradona)
- **Najboljši igralci so tisti, ki se po padcu poberejo najhitreje.** (Zinedine Zidane)
- **Nogomet je družbeni pojav, ki vzbuja strasti in ustvarja interese. Ne smemo biti naivni in misliti, da je prost vpliva moči. Nogomet mora biti šov, zabava za ljudi.** (César Luis Menotti)
- **Bolj, ko je težje, večja je zmaga.** (Edson Arantes do Nascimento - Pelé)
- **Noben igralec ni tako dober kot vsi skupaj.** (Alfredo Di Stefano)
- **Nogomet ni igra, je čaranje.** (David Beckham)
- **V življenju obstajajo stvari, ki so pomembnejše od zmage ali poraza na nogometni tekmi.** (Lionel Messi)

VAMOS ARGENTINA!!!

Izbral: Jože Jan

55. LITERARNI NATEČAJ
REVIJE MLADIKA

Tečaji slovenščine
in štipendije za potomce Slovencev

Tečaji za odrasle

Tečaj za otroke in mladostnike

Štipendije za potomce Slovencev

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOvencev
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SL*AR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.

SVOBODNA SLOVENIJA | Glasilo Slovencev v Argentini

Ustanovitelj: Miloš Stare

Lastnik: društvo Zedinjena Slovenija

Predsednik: Jure Komar

Uredniška ekipa:

Jože Jan, Tomi Kastelic, Sofi Komar,

Lucijana Vombergar in Leila Erjavec

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LI BRE

Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina

email: svobodna.ba@gmail.com

www.svobodnaslovenija.com.ar